

Barcode - 9999990869416

Title - Mushkilat.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 16

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

9 999999 086941

મુશકીલાત.

હકીકત ભાગ ૧ લો

રડવા, કુટવા, અને પીટવા વીશે.

૩૦,૦૦૦.] હીઝરી સન ૧૩૩૮ મોહરમ. [આટલી પહેલી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર—

શ્રીમાધણી સાહિત્ય વિભાગ મંડળ તરફથી

નુરમામદ બાબુલ ઉનાવાળા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-રંગ્રહ

૮૨૦

શ્રી બુક મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ ધી ખોળવ સીન્ધી પ્રી-
૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઈ નં. ૯ માં ઇસમાઈલી સ
ઉતેજક મંડળ તરફથી મીં નુરમામહલાઈ ખાણુલ
ઉનાવાળા માટે છપી, અને નુરમામહલાઈ ખાણુલ
ઉનાવાળાએ પાલખી મહોલો, જગશી વીસરામના
માળા, મુંબઈ નં ૦ ૯ માંથી પ્રમીલ કરી.

મુશકીલાત.

વિનંતિ.

પરત નથી મોહમ્મદ મુરતકા (સ૦) વ પવિત્ર ઇમામે.

(અ૦) ના હુકમ વિરુદ્ધ ચાલતા કેટલાક અધુઓ,

અને તેઓને ચલાવનારા માનનીય

“મુહતહદા” વ “આલેમો” પ્રત્યે

એક નમ્ર વિનંતિ.

મોહરમ પુલ મુબારકમાં કરવામાં આવતા “માતમ” અને
 “રુવા” ના અવાજો તથા “કાળા કપડા” પહેરવાની રીતો એ નીચે
 જણાવેલી “હકીમો” થી ખીલાફ છે ? કે નહી, અગર ખીલાફ છે

તો અટકાવ કરો, અને જો વાજંપી ' ઠરી શકે તે, આપણુ પાક નથી (સ૦) અને ઇંમામે બરહકના ફરમાનોનું ઉલ્લંઘન થતું ન હોય, અને "રડવા, કુટવા તથા કાળા કપડા" પહેરવાની રજાએ કાયમ જાહી શકતી હોય તો, ખુશાસો બહાર પાડીને "મુશકીલાત" દુર કરશો.

ચેતવણી.

(નીચે આપેલા નામની કીતાબમાં લેખકે ચેતવણી આપી છે કે) —

“ચેહ કીતાબ ખાસ મઝહુબે ઇશિનાઅશરીયાકી હયે,
લીહાઝા આમ ઇતલાએ ઘી બતી હયે કે

અહેલે મુન્નત ન હએ.

કીતાબનું નામ.

(ઈસલાહર રસુમ—ખ કલામીલ માઅસુમ.)

(સફા ૩૦૪ થી ૩૦૫)

(લખનાર—સઈયદ મોહમદ મુરતબ સાહેબ બેનપુરી.)

हुअरत ईमाम जाहरे शाहेक (अ०) नुं इरमान.

वसायेल अशशिय्यामे हुये के:—

इरमाया जनाय साहेक (अ०) ने इरमाया के—शुभारं
नकर इस मुसीबतके—मुसीबत उन पर तुमे सख अता कीया गया,
ओर पुदासे मुस्तहक सवाय हुवा, जल्के मुसीबत वोह हुये अरमे
साहेके मुसीबत अजरो सवायसे महरम रहे, जल्के सख न करे,
वकते वुजुध मुसीबतके.

ओर इरमाया के—जे शप्स हाथ मारे अपनी रान पर
वकते मुसीबतके, तो अजरो सवाय इसका हुप्त हो जाता हुये ।

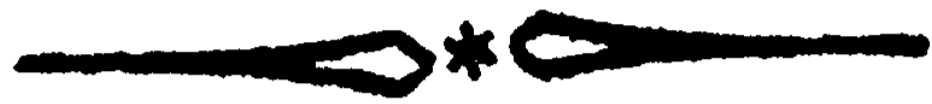
हुअरत अली (अ०) नुं इरमान.

इरमाया अमीरुल मोअमेनीन (अ०) ने के सख ज्हु
कर मुसीबत होता हुये, ओर जे शप्स हाथ मारे अपनी रान
पर वकत मुसीबतके वो सवाय इसका हुप्त होजा—

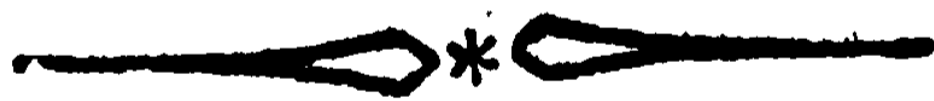
हु० धिमाभ मोहम्मद आकर (अ०)

नुं इरमान.

इरमाया धिमाभ मोहम्मद आकर (अ०) ने के अतापी
बिदखाना और हाथे वाथे करना और तमाथे मुंह और सीना पर
भारना और पेशानीके आल नोयना हथे, और जे शम्स के मातम
अरपा करे तो उसने सभ्रको तरक डीया और जे राह यहा ! ! !

हु० रसुलीदलाह (स०) नुं इरमान.

इरमाया जनाअ रसुले अुदा (स०) अ० ने के मातम
अरपा करना अमले जहेलीयतसे हथे.

*

*

*

इरमाया जनाअ रसुले अुदा (स०) ने जनाअ
तमासे इरमाया के—अथ मथे भर जठं तो मेरे लीथे मुंहके
अरोक्ष न करे, और आल न भीपारो, और हाथे वाथे न कहे,
और मेरे लीथे मातम न अरपा करे. शीर इरमाया के ये वंछी
“माअश्क” हथे अस्को अुदा अपनी अताअमें इरमाया हथे ! ! !

वदा यअसीअक ई भाअइईन.

आयत.

६० ठमाम जाइरे साहेक (अ०) तुं

इरमान.

*—

साहीमें छसी आयतकी तइसीरमें जनाय साहेक (अ०) से
मनकुल हये—इरमाया अक हदीममें के, जय आरतें वास्ते अछयत
जनाय रसुमे पुदा (स०) के आष तो अक आरतने कहा के—वे
मअआइइ व नेकी क्या हये, अस्का पुदाने हमें हुकम दीया हये के
आपकी मअसीयत इस्मे न करे !”

इरमाया वोह ब्रेह हये के—“इअसार पर तमाथे
भारो, आर मुंह पर अराश न करे, आर
आंसके न नोथो, आर गीरेथान याक न करे, आर कपडे
सीयाह (काभा) न पहना, आर हाये वाये न करे” पस
अछयत की जनाये रसुमे पुदा (स०) ने छ-ही उभुर पर.

६० ईशानम आदरे साहेक (अ०) तुं दरमान.

ननाम साहेक (अ०) से मनकुल हये—दरमाया के—
“मन्नाइके” ये हये के, गीरेपानकुं याक न करे, ओर इपकार पर
तमाये न मारे, ओर हाय वाय न करे, ओर न हुयेरे पास
“कुणर” के, ओर सीयाह (काणा) कपडे न पेहने, ओर न बाल
धीधारे.

मोहुररममां कुटवुं पीटवुं शा माटे !

(मशनवी—मठिबाना इमी उपरधी.)

गुह्त आरे ! लेकडे ह्योरे यकीह !
के पावत आगम ये इर इन्ना रकीह

અરમ કોશં આં ખસારતરા બદીઠ
 ભયે કર્યાં ઇન હીકાયતહા શુનીઠ
 પુકતા જુદસ્તીઠ તા અકનુન શુમા
 તા કનુન બમી દરીદિ અઝ ગીબ
 પંચ અબા બર પુદ કુનીઠ અયે પુકતગાં
 બં કે બર મરગીસ્ત ઇન ખવાબે ગીરાં !
 રહે સલતાની જ જન્દાની બજસ્ત
 બમા શું દરયમ બધું ખાનેમ દસ્ત !
 શું કે ઇશાં ખુસરવે દીં પુદહુ અદ !
 વકત શાદી શુદ બે બગુજસ્ત બંદ !
 મુયે શાદ 'રવાને દાલિત તાખતન્દ !
 કન્દે વ જંજર રા અન્દાખતન્દ !
 દબારે મલકત વ અહે શાહનશાહી
 અસ્તુ ચક જરરા અજશાં આગહી !
 વરના આગાહે બરવ ! બર પુદ ગીરી
 બં કે દર ઇન્કારો નહો મહમરી

ખર દીલો દીને ખરાખત નવહા કુન !
 ચું નમી બીનદ જુજ ઇન ખાકે કોહન !
 દર હમી બીનદ ચેરા ન બુવદ દીલેર !
 પુશત દારદ ! જાન સિપારદ ! ચશમે સેર !
 દર રખત કુ અઝ પયે દીં ફરરખી !
 ગર બદીદી બેહરે કુ કફરે સખી !

(જલ્લદ રાશમ.)

તરબુમે—લેકીન ચે બતા કે—યઝાદકા દઓર કબ હુવા ? ઝોર ચે
 મમ કબ હુવા ? ઝોર ઇતની દેરમેં યહાં કયેસે પોહયા, જો અધે શ્રે
 ઇન્હુને ઉસી જમાનેમેં ઇસ જવાનકારીકો બ અશમ ખુદ દેખા, ઝોર
 જો બેહરે બજુજ ચે ઇન્હુને ચે હીકાયતે સુની, ઝોર તુમ અબી તક
 સોતે રહે. અબ ખમર હુન જો માતમસે ખપડે ફાડે, અસ ઝે ગાફેલો
 ન તો અપને મુંહ પર માતમ કરો, ઇસ સમયસે કુ ચે ખવાબ ગીરાન

तुम्हारे एक महोत्सव का मरग होये ! मस्किन एक आदमी की
 ३६ एक लुन्दा में मुकवद थी, वो छोटी गध. अज अताव ये वकत
 पुष्पिका होये ? या कपडे काउने, हाथ बायनेस, और हरगाहके
 ये स मुजरमवार सुलतानेदीन के थे, और उनके अंद केहके तोडे
 क्ये तो अज पुशी करना चाहीये या गम ? ये तो इस केहसे
 फुटके परदेये ह्योखत तक पोहये, और कुन्ह याने काठ व अंशुर
 केक ही. अज उनके मुलुकका ह्योर होये और वकते खडेनखाही
 जे कर रहे होये, तो उनके हालसे क्या अजर ? अगर जरा भरभी
 अजर होये, तो उनके ह्योर शाहनशाहीसे सय जनेगा, और अगर
 उनके हालसे आगाह नही होये, तो अपने डिपर रो के उर मुनकरे नकीर
 व मेहखरका होये—सा अुरम अपने हील अराज हीन पर रो पीट,
 नखडा कर के हील तेरा सीवा इस आके कोहन, और कुछ नही
 देपता इसी अुरम आकीका गीरइतार होये तो हील तेरा क्युं नही
 होये—पुस्तकार अये महवाला, और जन निसारो सयेरे यश्य क्युं

इरइपी हीनकी तेगी सुरतमें कहां होये इस लीये के अगर
 वा ये दरया देपनेका होये, तो असे कयसे मान लीया जये ?

अपने कइ की सभावत दीया, तो जना जये, के अजर
 देया हुवा होये !

(इतर छठ. सज्ञ ६४.)

૬૦ ઈમામ હુસેને કુટવા પીટવાની કરેલી સખ્ત મનાઈ.

(કીતાબે રોજતુશ શાહદા ઉપરથી.)

દબો અલ કીસ્સે બખ હુજરત શહેનશાહ !
 હિઠા હુયે સખ હરમમે' શોર ઓર આહ !
 લી આંખા હોશ તો સખકો યુલ્લા કર !
 કહે હુયે પાસ અખને ખેડલા કર !
 તુમ સખ હુયે નખુવત કે હરમકે !
 છયાદા સુ વલે હુરમત . શરમકે !
 સદા અસમતસુ' તુમના પરવરશ હુયે !
 મમે ! ગુસ્સા ! તુમારા નીત ખુશ હુયે !
 તુમેં હર હાલ હકકો યાદ કરના !
 ન રોકર દુશમનાંકો શાહ કરના !
 ખુદાકે દાસ્તાં પર નીત બકા હુયે !
 બલામે દાસ્તાં કે નીત છલા હુયે !

ન રોગા પુમ બલાને અચ્છે સાખીર !
 સવાબે સાબેસં હવે હવસું બાહીર !

*

*

કહે મહિલાને સચ હવે પુમ ગરીબાં !
 ખીજસું બાગકે જીં અંદલીબાં !

પુમેં મજબુર ઝોર બેકસ હવે સારે !
 જંગલમેં પડકે હવેરાં હવે બીચારે !

વલે હકકા કબા ફેરા નહી કીન !
 નહીં હવે કુછ ઇલાજ અપના સખર બીન !

મેરે કીયા બા વબુદ ઉરકે પુમેં સખ !
 મેરે ગમમેં હાવેરે મુબતીલા સખ !

નસીહત એક સુનો પુમ કાન ધર કરે !
 રખો હરગીબ પુમ મેરે મેરે પર !

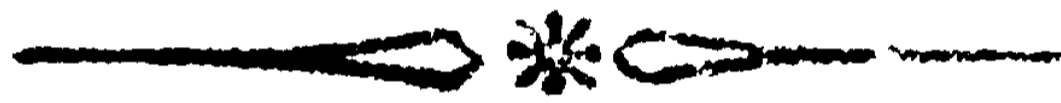
ન બામે ફાડવા કેા મોહકો નાંચો !
 ન બાલાં ખોલ કર સીને ખરોચો !

નહી કરતા હું રોનેકો અને મેંધ !
 વલે પુમના કેા યે સેવા બલા નધ !

કે યું કરના નહી રસમે સખ્યાહત
 યે હયે સખ જાહેલોંકી રસમે આહત
 મુનાસખ નહિ હયે યેહ એહલે વફાકો
 ન ભાતા હયે ખુદા ઓર મુસ્તફાકો

રોજતુશ શોહ

મળલસ નવમી. યેજ ૧૪૧.

હઝરત ઈમામ હુસેનનું પ્રાકૃત

સો હલકા કરકે સખ પુજાગર ચો ફેર
 ખડે શેરે ખુદાકે શેરકો ઘેર

હંડી સખ જોડ કર ભાલેમું ભાલા !
 કીએ ચો ગીદ યું મુરજપે હાલા !

